

meget nyttigt, om Budgetterne blev udarbejdet paa ensartet Grundlag. Maaske kunde Finanskomiteen undersøge Spørgsmaalet om ensartede Budget-Systemer, derunder ogsaa Angivelse af Landenes Guldbeholdninger paa Basis af den gældende Møntenhed.

Angaaende den nuværende økonomiske Situation, kritiserede den danske Delegerede den Vane, en i visse Lande har til at sige: »Jeg havde saa og saa meget Guld i min Mønt, nu har jeg kun Halvdelen eller Trediedelen deraf«. Det er ikke en Valutas Guldmængde, der er det afgørende, men Forholdet mellem den paagældende Valuta og de Valutaer, som kan anses for Verdensvalutaer i økonomisk Henseende, nemlig Pundet og Dollar'en. Hvis England og De Forenede Stater kunde blive enige om ikke at ændre det nuværende Forhold mellem deres to Valutaer, vilde det være meget lettere for andre Lande at fastsætte deres egen Valutas Paritet over for Pund og Dollar.

Man siger ofte, at man maa »lade Valutaen genfinde sin rette Værdi«. Men hvad er den rette Værdi? Man kan ikke tale derom som noget absolut, for denne Værdi afhænger af de bestaaende Restriktioner, Toldtariffer og Handelen med andre Lande. Den rette Værdi kan fremtvinges ved at aabne alle Grænser og give Handelen fuld Frihed. Der er imidlertid andre Midler til at skaffe Penge deres »rette Værdi«, nemlig en Udligning af Priserne indadtil med Priserne udadtil for de vigtigste Varer. I et stort Antal Lande, der driver Afspærringspolitik, er, som tidligere nævnt, Prisen paa Landbrugsprodukter næsten det dobbelte af Prisen paa disse i Lande, der følger en friere Handelspolitik, som f. Eks. England. En Udligning af Priserne eller Pengenes Værdi vil her være nødvendig, hvis den internationale Vareomsætning skal genoplives.

Med Hensyn til Møntproblemet rejste den danske Delegerede endelig Spørgsmaalet om privat og offentlig Gæld, der overalt har antaget truende Former for Landenes Budgetter og Fremtid. Det er imidlertid temmelig vanskeligt at faa Oplysning om den nøjagtige Størrelse af denne Gæld i de forskellige Lande, da der mangler Opgivelser herom. Dr. Christiani mente, at det vilde være interessant for de forskellige Lande at have nøjagtig Kendskab til deres Gæld og dennes Værdi i Sammenligning med andre Landes Gæld. Han fremsatte derfor for Udvalget et Resolutionsforslag i saa Henseende.

3. Den 29. September.

Dr. Christiani ønskede at føje nogle Ord til sine tidligere Udtalelser, og særlig at anmode om, at Undersøgelserne i Forbundets økonomiske og finansielle Afdelinger suppleres med en permanent Udstilling af grafiske Fremstillinger, Diagrammer, Kort, Tabeller, Fotografier, etc. til Belysning af økonomiske og finansielle Forhold.

I de fleste Lande kan man finde Udstillinger med forskellige videnskabelige Emner, tilsigtende enten at lette Adgangen til det paagældende Materiale for Videnskabsmænd og Studerende, eller at gøre vedkommende Videnskab almen forstaaelig og dens Resultater tilgængelige for Offentligheden.

Saadanne Udstillinger er imidlertid meget begrænsede paa det økonomiske Omraade. Det synes derfor naturligt at iværksætte en international Udstilling af saadan Art i Genève i Forbindelse med Folkeforbundet og det internationale Arbejdsbureau, der raader over et meget stort økonomisk Materiale. I de sidste Aar er det lykkedes at give statistiske og økonomiske Opgivelser paa en kortfattet Maade, saaledes at de er let forstaaelige ikke blot for Fagmænd, men ogsaa for Lægfolk. Men disse Opgivelser er undertiden partiske, med det Formaal at gøre Reklame eller Propaganda for en eller anden økonomisk Organisation, og giver ofte et vildledende Billede.

Den foreslaaede permanente Udstilling i Genève skulde ikke have nogen politisk Karakter, og kunde med Tiden ogsaa omfatte andre beslægtede Omraader af social og kulturel Art.

Til Slut foreslog den danske Delegerede at forelægge Forsamlingen en Resolution, indeholdende en Opfordring til den økonomiske og finansielle Organisation om at undersøge Midlerne til at organisere en permanent Udstilling af grafiske Fremstillinger til Belysning af det økonomiske og finansielle Liv.